

JAARGANG 19

APRIL 2022

NR. 4 - 202

R

ECHTSTREEKS

MAANDBLAD VOOR EVANGELISATIE EN GELOOFSOPBOUW

DEZE MAAND:

3 VAN DE REDACTIE

Poetin of Zelensky? Rusland of Europa?

4 EEN KOSTBARE SAMENKOMST

Lukas 22:7-20 - Deel 1

6 DE MEESTER WILDE EEN DIENSTKNECHT WORDEN

Gedachten over de voetwassing

7 ZIJN KRUIS DRAGEND

8 OPEN OGEN VOOR DE HEERE JEZUS

Een woord van bemoediging om niets te zoeken buiten Christus

9 WOORDSTUDIE

Het begrip oorlog in de Schrift

10 HET BOEK JESAJA

Deel 15 - De Heilige van Israël

11 HET JUK, HET KRUIS, EN DE DOORN IN HET VLEES

Mattheüs 12:29-30; Lukas 14:27; 2 Korinthe 12:7-9

12 REPLY

Jezus voor Kajafas

COLOFON

Doelstelling

'Rechtstreeks' is een maandblad voor evangelisatie en geloofsopbouw. De apostel Petrus schreef aan de gelovigen destijds: '...groeit op in de genade en kennis van onze Heer en Heiland Jezus Christus' (2 Petr. 3:18). Vanuit de overvloed aan geestelijk voedsel in Gods Woord willen we graag op deze wijze iets uitdelen.

Digitaal magazine

'Rechtstreeks' is een digitaal blad, dat u gratis kunt ontvangen, wanneer u zich aanmeldt op:

<https://www.oudesporen.nl/>

Elf keer per jaar wordt dit blad als pdf gepubliceerd. Een pdf is met het programma **AcrobatReader®** (een gratis programma van Adobe) te lezen. Reeds gepubliceerde nummers van 'Rechtstreeks' zijn te downloaden op de site:

<https://www.oudesporen.nl/rechtstreeks>

Redactie

Hugo Bouter; Ger de Koning; Gerard Kramer; Jan-Paul Spoor.

Verantwoording

Naast de verantwoordelijkheid die elke auteur heeft voor de artikelen die hij schrijft, is de redactie verantwoordelijk voor publicatie ervan. Dit houdt niet in, dat de redactie het noodzakelijkerwijs 100% eens is met alle gedachten die de auteur in zijn artikelen uit. De lezer wordt aangeraden te doen wat 1 Thessalonicenzen 5:21 ons leert.

Copyright

De meeste artikelen in dit blad zijn auteursrechtelijk beschermd. Verdere openbaarmaking en/of verveelvoudiging daarvan in welke vorm dan ook is slechts toegestaan na toestemming van de redactie.

Correspondentieadres

Gouwestraat 20
4388 RC Oost-Souburg Nederland
Telefoon: (0118) 467462
E-mail: info@oudesporen.nl

VAN DE REDACTIE

POETIN OF ZELENSKY? RUSLAND OF EUROPA?

Ger de Koning

De verschrikkingen van de oorlog die Rusland tegen Oekraïne is begonnen, nemen elke dag dat de oorlog duurt in omvang toe. Ik schrijf dit op 13 maart, achttien dagen na het begin ervan. Waar gaat het in deze oorlog om? In de westerse media wordt erop gewezen dat de aanval van Poetin op Oekraïne een aanval is op de door het Westen gekoesterde democratische normen en waarden. De indruk wordt gewekt dat het een oorlog is tussen een 'kwade macht' (Rusland) en een 'goede macht' (Oekraïne, lees: Europa).

Wie dit gewapende conflict alleen tegen die achtergrond bekijkt, is kortzichtig, om niet te zeggen blind. Zo iemand zou iets kunnen opsteken van wat rabbijn Chaim Eisen in Jeruzalem zegt in een interview met hem dat op 10 maart jl. is gepubliceerd in het dagelijkse nieuwsbulletin 'Israel Today'. Als hem wordt gevraagd naar zijn visie op de rol van Europa in deze oorlog, zegt hij het volgende:

De huidige ongekende eensgezindheid van Europa en het Westen in hun steun aan Oekraïne en veroordeling van de Russische invasie heeft veel te maken met de afgoderij van hun eigen normen tegenover die van God. Aan de ene kant juich ik de Europese houding tegen de Russische agressie toe. De Russische oorlogszucht is gewetenloos. Maar moet ik er dan maar van uitgaan dat de Europese houding een nieuwe morele integriteit weerspiegelt? Ik zou wel gek zijn om dat te denken.

Rusland en Europa strijden allebei voor wat voor hen 'de waarheid' is. Ze doen dat elk op hun eigen manier. Waar beide grootmachten echter blind voor zijn, is dat hun ideologieën door demonische machten zijn ingegeven. Elke oorlog op aarde die niet een oorlog van God Zelf is (1 Sam. 25:28; Openb. 2:16; 19:11), is namelijk het gevolg van een overeenkomst in de onzichtbare wereld tussen duivelse

machten (Dan. 10:12-13). In de onzichtbare wereld zijn de onderscheidingen tussen rivaliserende partijen er niet. De duistere machten werken samen om de mensheid te verderven, waarbij hun aanvallen ten diepste gericht zijn op God en Zijn Christus.

Rusland en Europa zijn allebei antigoddelijke en antichristelijke machten, die God en Zijn Christus hebben verworpen. Ze leven in opstand tegen Hem en verachten Hun gezag (Ps. 2:1-3). Ik weet niet hoe deze oorlog die zij voor het oog van de wereld met elkaar voeren, zich zal ontwikkelen. Ik weet wel dat ze uiteindelijk niet elkaar zullen vernietigen, en ook dat niet de een de ander zal vernietigen. Christus behoudt Zich namelijk het recht voor Zelf met elk van deze tegen Hem opstandige machten af te rekenen. Dat doet Hij op Zijn tijd, op Zijn manier en op de plaats die Hij daarvoor heeft bestemd en zonder vorm van proces. [Als dit gebeurt, is de gemeente al opgenomen in de hemel; daarover schreef ik in 'Van de redactie' juli/augustus 2021.]

1. Christus zal bij Zijn terugkeer naar de aarde de Europese legers in het dal van Harmagedon vernietigen (Openb. 16:16; 19:11-21)*.
2. Nadat Christus alle kwaad op aarde heeft geoordeeld en Zijn volk Israël in vrede en rust onder Zijn regering in het aan hem beloofde land woont, komt een groot Russisch leger naar Israël. Christus slaat haken in de kaken van de 'beer' en trekt hem naar Israël (Ezech. 38:3-9). De 'beer' zelf ziet dat, uiteraard, anders (Ezech. 38:10-13). Op de bergen van Israël zal Christus ervoor zorgen dat dit leger zichzelf uitroeit (Ezech. 38:21)**.

Het is nog niet zover. Wie wil, kan zich nog met belijdenis van zijn of haar zonden bekeren tot God en in het geloof de Heer Jezus aannemen. Hij of zij is daardoor met Christus en Zijn toekomst verbonden en mag leven in het licht van het profetische woord. Het is wijs daarop acht te geven zoals op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster in het hart opgaat (2 Petr. 1:21). De wereld is een duistere plaats. Het profetische woord schijnt daarin als een lamp. Wie zich door het licht van Gods Woord laat leiden, zal zich geen zand in de ogen laten strooien door berichten in de media en uitspraken van staatshoofden, maar uitzien naar de komst van de blinkende Morgenster, de Heer Jezus (Openb. 2:28; 22:16). Maranatha! Dat is: Kom, Heer!

Namens de redactie, Ger de Koning

* meer lezen: <https://www.kingcomments.com/nl/onderwerpen/toekomst/europa-herleeft-droom-of-nachtmerrie/1>

luisteren: <https://www.oudesparen.nl/artikelen.php?id=2353> [mp3: Israël en Syrië-Assyrië? Wie bestuurt de wereld? Komt er wereldvrede?]

** meer lezen: <https://www.kingcomments.com/nl/bijbelstudies/Ez/38-39>

EEN KOSTBARE SAMENKOMST

LUKAS 22:7-20 - DEEL 1

L. Porret-Bolens

Het was het laatste Pascha, dat de Heer Jezus hield met Zijn discipelen. Zoals we vernemen, wenste onze geliefde Heiland heel graag bij hen te zijn op dat ogenblik. Toen stelde Hij voor Zijn verlostens iets nieuws in, de gedachtenis aan Zijn dood. Wij hebben het voorrecht dat te bezitten gedurende Zijn afwezigheid.

Laten we deze teksten bezien vanuit dit bijzondere standpunt. Wij zullen het zien als een verklaring van het samenzijn, dat de Heer ons geeft rondom Hem en Zijn tafel in de tegenwoordige tijd. Laten we de volgende vier punten bekijken:

1. De plaats van samenkomen.
2. De tijd waarop het plaatsvond.
3. De personen die zich hier bevonden.
4. Het onderwerp waarmee men zich bezighield.

Het ogenblik om het Pascha te vieren was aangebroken en de Heer stuurde Petrus en Johannes eropuit om klaar te maken wat hiervoor nodig was. De discipelen, die op de hoogte waren van de voorbereidingen die ze moesten treffen, vroegen Hem ten eerste waar de plaats van samenkomen was.

1. De plaats van samenkomen

De Heer gaf hun de nodige aanwijzingen, en die waren ruim voldoende voor hen. Beste medegelovige, de manier van doen van de discipelen geeft ons lessen over de dingen waarmee we nu bezig zijn. U weet wel dat de Heer, aan Wie u toebehoort, de Zijnen graag rondom Hemzelf vergaderd ziet hier op aarde – in afwachting van het ogenblik dat dit in de heerlijkheid zal plaatsvinden. Hij heeft een behagen in hun gezelschap, want Zijn vermakeningen zijn met de mensenkinderen (Ps. 16:3; Spr. 8:31). Als u dit hebt geproefd en het onderwijs hebt genoten van het Woord van God, zult u zeker ook de behoefte voelen tot Hem te komen als tot een levende Steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar (1 Petr. 3:2-4).

Iedere trouwe gelovige zal deze behoefte voelen. Maar de vraag komt misschien in u op: 'Waar moet ik heengaan om Hem te ontmoeten?' In de eerste plaats zou ik dit willen zeggen. In het besef van blijde afhankelijkheid van de Heer, volg de andere discipelen na en richt u rechtstreeks tot Hem door het gebed. Hij zal zeker antwoorden. En veronachtzaam het lezen van het Woord van God niet, want hierdoor zal Hij u de weg wijzen die u moet gaan (Ps. 119:9).

Bovendien zal Hij de gelovige leiden, van wie het oog eenvoudig is. Eenvoudig wil in dit verband zeggen: alleen

op Hem gericht (Matt. 6:22). Hij wil u leiden in alle dingen, hoeveel te meer in de dingen die zo nauw Zijn heerlijkheid en Zijn getuigenis in deze wereld raken. Wat betrekking heeft op het oude volk van God, dient ook tot onderwijs voor ons. Vroeger was er in Israël slechts één plaats, waar de Heere de gedachtenis van Zijn naam had opgericht. Dat was te Jeruzalem, de stad die uit alle andere was gekozen (1 Kon. 11:13). Daar was eertijds een altaar opgericht (2 Sam. 24:25). Daar was Zijn woning, en nergens anders (2 Kron. 6:2).

Ook nu is er voor het volk van God een bijzondere plaats, waar de Heer graag Zijn geliefden ontmoet. Dat heeft Hij uitgelegd toen Hij op aarde was, en wij zijn gelukkig als wij het Woord vasthouden. 'Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn naam, daar ben Ik in hun midden', heeft Hij gezegd in Mattheüs 18:20. Dit heeft een diepere betekenis dan algemeen wordt aangenomen. Tijdens Zijn afwezigheid wenst Christus de Zijnen vergaderd te zien in Zijn Naam. Dat sluit alle menselijke banden en alle onafhankelijkheid uit. En let op: daar alleen heeft de Heer Zijn aanwezigheid beloofd. Geestelijk is Hij in het midden van de Zijnen die in Zijn Naam vergaderd zijn, al zijn het er maar twee of drie. Die belofte is nu even waar als op de dag dat de Heer hem gaf. Iets dergelijks is op aarde nergens anders voor het volk van God te vinden.

In zeker opzicht vinden we daarvan een voorbeeld in Johannes 20. Laten we dat eens bezien. De discipelen die verstrooid waren na de dood van de Heer, waren op de avond van de eerste dag van de week bijeengekomen na de boodschap van Maria van Magdala: 'Maria Magdalena ging de discipelen berichten dat zij de Heer gezien en dat Hij haar dit gezegd had' (vs. 18). De opgestane Heer gaf als het ware door Zijn tegenwoordigheid Zijn zegen over deze eerste samenkomst op die dag: 'Toen het dan avond was op die eerste dag van de week, en de deuren waar de discipelen waren, wegens hun vrees voor de Joden waren gesloten, kwam Jezus, ging in het midden staan en zei tot hen: Vrede zij u!' (vs. 19). Dit voldoet aan het hart van Christus en voorziet op een bijzonder manier in de omstandigheden van Zijn geliefde discipelen, die samengekomen waren: 'De discipelen dan verblijdden zich, toen zij de Heer zagen' (vs. 20).

Laten we opmerken dat de opgestane Heer niet alleen de schat is voor de verlostes, zoals we dat kunnen zien in het geval van Maria van Magdala. Maar Hij is ook de bron van vreugde voor de samengekomen heiligen. Zeker, de Heer gaf ook te kennen wat Hij voor Zijn heiligen zou zijn, persoonlijk en gemeenschappelijk, gedurende de tijd van Zijn afwezigheid. Als Hij persoonlijk op de troon van de Vader ging zitten, zou Hij toch geestelijk op aarde aanwezig zijn naar Zijn belofte te midden van de verlostes die samengekomen zijn in Zijn Naam. Dat is de samenkomst, die wij moeten zoeken. Christus Zelf is er het enige Middelpunt. Is dat geen kostbare ontmoeting, die Hij ons op aarde geeft in afwachting van het samenkomen rondom Hem dat voor ons bewaard blijft in de hemel? Wat een eerbied past ons in zulke omstandigheden. Want wij komen in de tegenwoordigheid van Hem Die heilig en waarachtig is. En de heiligheid is sierlijk voor Uw huis, HEERE, tot in lengte van dagen (Ps. 93:5; Openb. 3:7).

Ik zou willen herinneren aan het getuigenis van een geliefde broeder, aan wie de Heer genade gaf om trouw te zijn tijdens zijn lange loopbaan. Kort voor zijn heengaan

zei hij tot de omstanders: 'Zeg tegen de broeders nooit de samenkomst op te geven. De Heer heeft gezegd: Waar twee of drie in Mijn naam vergaderd zijn, daar ben Ik in het midden van hen. Men moet naar de samenkomst gaan om er de tegenwoordigheid van de Heer te zoeken. Gedurende mijn lange loopbaan heeft Hij mij genade geschonken in dit vertrouwen erheen te gaan en ik ben nooit teleurgesteld.'

Beste medegelovige, als u de weg naar dit samenkomen volgens de Schrift hebt gevonden, volg dan bovenstaand voorbeeld. Kom naar dit gelukkige samenzijn met de gedachte hier de Heer te vinden, en evenals deze broeder zult u niet teleurgesteld worden.

Als er een plaats van samenkomen op aarde is, waar de Heer Zich bevindt, dan is er ook een vastgestelde tijd voor. Nog enkele woorden over dit thema.

2. De tijd waarop het plaatsvond

Om terug te komen op het volk Israël – want de dingen die het volk betreffen, dienen voor ons als voorbeelden. Men moest het Pascha vieren op de vastgestelde tijd (Num. 9:2). Er is ook een bijzondere dag waarop de kinderen van God samenkomen in de naam van de Heer. Die dag werd gewijd door de opstanding van de Heer, en is kenmerkend voor de nieuwe tijd die erdoor werd ingeluid. Het eeuwige leven, dat de gelovige in Christus bezit, vindt zijn uitgangspunt in de opstanding van de Heer. De opstandings-dag is Zijn dag. Het getuigenis van het Nieuwe Testament bevestigt dit.

De avond van de eerste zondag verscheen de opgestane Heer te midden van de vergaderde discipelen. Door Zijn aanwezigheid bekrachtigde Hij dit eerste samenkomen. Acht dagen later bevond Hij Zich opnieuw te midden van de discipelen en vertoonde Zich aan Thomas, die de eerste keer afwezig was geweest (Joh. 20:19-20).

Op die dag waren de discipelen uit de volken ook vergaderd om brood te breken ter gedachtenis van de Heer (Hand. 20:7). En Paulus – hoewel hij haast had om te vertrekken – wachtte zeven dagen om van de gelegenheid te kunnen profiteren. Om diezelfde reden was de eerste dag van de week geschikt om de offeranden van de heiligen in te zamelen (1 Kor. 16:2). En de Heer koos deze dag ook om aan

Johannes Zijn openbaringen te geven, zoals wij die vinden in het laatste Bijbelboek (Openb. 1:10).

Al deze overwegingen tonen voldoende en op duidelijke wijze, dat de zondag de aangewezen dag is voor ons samenkomen als christenen. Iemand heeft gezegd: 'Een dag, die als een voorrecht is afgezonderd, is kostbaarder dan een sabbat die voorgeschreven is'. Het hart dat aan de Heer gehecht is, is blij deze dag als de Zijne te erkennen. Het is Zijn dag, en niet die van ons. Wij kunnen er dus niet naar eigen goedkeuring over beschikken. Deze dag behoort de Heer toe. Wij moeten gelukkig en dankbaar zijn hem in Zijn dienst te gebruiken.

Als er een dag is, die speciaal aan het samenzijn van Gods kinderen is gewijd, dan is er ook een uur vastgesteld voor dit samenkomen. We komen terug op Lukas 22:14, waar wij lezen: 'En toen het uur was gekomen, ging Hij aanliggen, en de apostelen met Hem'. Wat een lessen kunnen we hieruit voor onszelf trekken! Laten we opmerken dat de Heer en Zijn discipelen al waren samengekomen op de aangewezen plaats, en op het bepaalde uur zetten ze zich aan tafel. Is dat niet geschikt om ons de regelmatigheid te tonen van het samenkomen? Wij zouden op onze hoede zijn, als wij doordrongen waren van de gedachte dat wij de Heer gaan ontmoeten! Uit liefde tot Hem, en uit eerbied voor Zijn heilige Persoon zullen wij ons uiterste best doen in de samenkomst te zijn op het vastgestelde uur.

Dan spreken wij nog maar niet over het handhaven van de orde, die onder de heiligen moet heersen. Bovendien, als enig gezag – burgerlijk of militair – ons een uur noemde om voor haar te verschijnen, zouden we ons dan niet haasten om zonder uitstel aan die oproep te beantwoorden? Het volgende voorbeeld kan nuttig zijn. Een broeder die nu bij de Heer is, droeg deze zaak bijzonder op het hart. Hij woonde op zekere afstand van het lokaal. Maar hij was altijd vóór het aanvangsuur van de eredienst aanwezig en wachtte in stille overpeinzing op het begin van de samenkomst. In de regel moet dan heel de vergadering aanwezig zijn. Er zijn natuurlijk uitzonderingen en wij geven dat toe: verhinderingen kunnen voorkomen. Maar in beginsel en in de praktijk, is het goed de les van Lukas 22:14 niet te vergeten.

DE MEESTER WILDE EEN DIENSTKNECHT WORDEN

GEDACHTEN OVER DE VOETWASSING

Hugo Bouter

‘Voor het feest van het pascha nu heeft Jezus, die wist dat Zijn uur was gekomen dat Hij uit deze wereld zou overgaan naar de Vader en die de Zijnen die in de wereld waren, had liefgehad, hen liefgehad tot het einde. En tijdens de maaltijd, toen de duivel Judas Iskariot, de zoon van Simon, al in het hart gegeven had Hem over te leveren, stond Hij, terwijl Hij wist dat de Vader Hem alles in de handen had gegeven en dat Hij van God was uitgegaan en tot God heenging, van de maaltijd op en legde Zijn kleren af; en Hij nam een linnen doek en omgordde Zich. Daarna goot Hij water in het bekken en begon de voeten van de discipelen te wassen en af te drogen met de linnen doek waarmee Hij omgord was.

Hij kwam dan tot Simon Petrus; deze zei tot Hem: Heer, wast U mijn voeten? Jezus antwoordde en zei tot hem: Wat Ik doe, weet jij nu niet, maar je zult het hierna begrijpen. Petrus zei tot Hem: U zult mijn voeten geenszins wassen tot in eeuwigheid. Jezus antwoordde hem: Als Ik je niet was, heb je geen deel met Mij. Simon Petrus zei tot Hem: Heer, niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd! Jezus zei tot hem: Wie gebaad is, heeft alleen nodig zich de voeten te laten wassen, maar is geheel rein. En u bent rein, maar niet allen. Want Hij wist wie Hem zou overleveren; daarom zei Hij: U bent niet allen rein’ (Joh. 13:1-11).

Het uur is gekomen

Driemaal lezen we in deze perikoop dat Jezus bepaalde dingen wist (Joh. 13:1, 3, 11). Hij wist in de eerste plaats dat Zijn uur was gekomen, dat is een term die steeds betrekking heeft op Zijn naderende lijden en sterven (vgl. Joh. 12:23; 17:1; vgl. ook Joh. 7:6, 8 en Mark. 14:41). Elders zegt Hij dat het uur was genaderd (Matth. 26:45).

Maar de Heer verbindt dit uur van Zijn diepe lijden direct met de heerlijke resultaten ervan. Zijn uitgang uit deze wereld betekende Zijn terugkeer naar de Vader, Die Hem in de wereld had gezonden om de Vadersnaam groot te maken en het werk van de verlossing te volbrengen. Hij zou overgaan naar de Vader. Hij ging heen naar Zijn God (Joh. 13:1, 3).

Zo is het ook in het gebed van de Zoon tot de Vader (Joh. 17:1-5). Het uur was nu gekomen om de Zoon te verheerlijken en Hem te verhogen aan Gods rechterhand in de hemel. Hij keerde terug naar de Vader om als Mens de heerlijkheid te beërven, die Hij bij de Vader bezat lang voordat de wereld er was. Hij keerde dus niet met lege handen terug, zoals wij ook zien onder het volgende kopje, maar als de Erfgenaam van alle dingen in hemel en

op aarde. Het was om de hemelse vreugde die vóór Hem lag, dat Hij het kruis heeft verdragen en de schande heeft veracht (Hebr. 12:2).

Een ander belangrijk motief voor de lijdensweg van de Heer was Zijn liefde voor de Zijnen, die zonder einde en zonder grenzen was. Hij heeft ons liefgehad tot het einde, of ten volle (Joh. 13:1b). Hij had niet alleen Zijn Vader lief, Die Hem in de wereld had gezonden, maar ook al de Zijnen die in de wereld waren en die de Vader Hem als een liefdegave had geschonken. Die liefde dreef Hem eveneens ertoe Zichzelf over te geven in de dood en het ware Offerlam te worden. Hij zou de Zijnen, die in de wereld achterbleven, ook niet zonder Helper laten. Want Hij zou hun de Trooster zenden vanuit de tegenwoordigheid van de Vader, zoals wij later ook zien in deze hoofdstukken.

De Vader heeft Hem alle dingen in handen gegeven

De Heer wist in de tweede plaats ook dat de Vader Hem alles had toevertrouwd, evenals Abraham dat ooit had gedaan met zijn lievelingszoon Izak, die hij op het altaar had moeten offeren (Gen. 24:36; 25:5). Dit offer is een bekend beeld van de dood en opstanding van Christus (Hebr. 11:18-19). Het lijden van de Zoon was een extra reden voor de Vader om aan Hem te denken en Hem alles in handen te geven. De Vader heeft de Zoon lief en Hij zal Hem straks grootmaken voor het oog van het heelal.

Vanwege het lijden van de dood heeft God Hem nu al bovenmate verhoogd en Hem de Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zal buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zal belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader (Fil. 2:9-11). Dat zal ook werkelijk gebeuren, en geen schepsel is daarvan uitgezonderd. In Openbaring 19 verschijnt Hij in majesteit als de Koning van de koningen en de Heere van de heren (Openb. 19:16). Wat een dag zal dat zijn!

Het verschil tussen baden en wassen

Het is toch wel bijzonder dat de Heere der heren de Dienstknecht van de Zijnen wilde zijn! Hij heeft Zich niet geschaamd om te knielen in de bovenzaal en de voeten van Zijn discipelen te wassen, en af te drogen met de linnen doek waarmee Hij omgord was (Joh. 13:4-5). Hier op aarde droeg Hij de gordel van de volmaakte Dienaar, en heeft Hij Zichzelf vernederd tot in de dood. Straks bij Zijn verschijning zal Hij worden geëerd als het Woord van God in eigen Persoon (Openb. 19:13), en dan zal Hij alle dingen tot volheid brengen. We hebben al verwezen naar de Naam die op Zijn kleed en op Zijn heup geschreven zal staan: Koning van de koningen en Heere van de heren!

Zo lief had Hij u en had Hij ook mij, dat Hij de voeten van Zijn volgelingen wilde wassen en reinigen van alles wat ons op aarde kan aankleven en kan verontreinigen. En Hij reinigt ons nog steeds door middel van het waterbad van het Woord, om ons te heiligen en passend te maken voor Zijn eigen tegenwoordigheid (Ef. 5:26-27). Want hij wil ons geschikt maken om deel met Hemzelf te hebben in Zijn hemelse heerlijkheid, na Zijn terugkeer naar de Vader (Joh. 13:8b).

Misschien begrijpen wij ook niet altijd dat de voetwassing hiertoe echt nodig is, evenals Petrus het niet kon begrijpen

en met grote beslistheid weigerde zijn voeten door de Heer te laten wassen. Hij zag nog niet dat de Meester een Dienstknecht was geworden, Die alles wilde doen om de Zijnen het genot van de hemelse zegeningen te geven in Zijn nabijheid (Ef. 1). Petrus had ook niet begrepen dat hij in principe al rein was door het woord dat de Heer tot hen had gesproken, dus door middel van de wassing met het water van het Woord die ze bij hun roeping hadden ondergaan (Joh. 13:8-10; 15:3).

Wie het waterbad van het Woord heeft ondergaan bij zijn bekering, is geheel rein. Daaraan hoeven we niet te twifelen. Maar de *dagelijkse* reiniging door het Woord blijft ook nodig om de gemeenschap met Hem te bewaren en Hem naar waarheid te kunnen dienen. Het is zoals met de priesters onder het oude verbond. Bij hun wijding ondergingen zij de complete wassing met water (Lev. 8:6), maar voor hun dagelijkse dienst in het heiligdom moesten zij toch telkens hun handen en voeten wassen met het water uit het koperen wasvat (Ex. 30:18-21). De complete wassing spreekt van de eenmalige wassing van de wedergeboorte en de vernieuwing van de Heilige Geest (Tit. 3:5), maar de dagelijkse wassing is nodig om onze handel en wandel in overeenstemming te brengen met de eisen van Gods Woord.

De Heer zegt duidelijk dat zij geheel *rein* waren, met uitzondering van Judas die Hem zou overleveren (Joh. 13:10-20). Want Hij wist wie Hem zou overleveren. Dit is de

derde keer in deze passage dat we lezen dat Hij wist wat er ging gebeuren. De aanwijzing van de verrader ontroerde de Heer bij de paasmaaltijd die Hij met Zijn discipelen hield, en Judas werd door Hem ontmaskerd als een werktuig van de satan. Maar het was allemaal nodig, opdat de Schrift zou worden vervuld (Joh. 13:18; Ps. 41:10).

De voetwassing als voorbeeld voor ons

Ondertussen heeft de Meester ons hiermee een praktisch voorbeeld van zelfverloochening en dienstbaarheid tegenover elkaar nagelaten, dat wij dagelijks mogen navolgen (Joh. 13:12-17). Dat is zeker niet altijd eenvoudig, maar het is wel in overeenstemming met het nieuwe liefdegebod, waarover de Heer later spreekt nadat Judas verdwenen is in de nacht. De goddelijke maatstaf van dit gebod is Jezus' eigen liefde voor de Zijnen (Joh. 13:34-35).

Soms zullen we diep moeten neerbuigen voor de ander om de voeten van onze medebroeder of zuster te kunnen wassen. Maar Hij heeft ons dit voorbeeld gegeven, 'opdat ook u doet zoals Ik u heb gedaan' (vs. 15). Want een slaaf is niet groter dan zijn Heer, en een gezant niet groter dan zijn Zender. En de Heer prijst ons gelukkig (of 'zalig'), als wij Zijn voorbeeld navolgen (vs. 17).

ZIJN KRUIS DRAGEND

Daniel Melui

'Zij dan namen Jezus en terwijl Hijzelf Zijn kruis droeg, ging Hij uit naar de plaats die Schedelplaats heet, die in het Hebreeuws Golgotha heet' (Joh. 19:17).

Wat moet de Heer Jezus hebben gevoeld toen Hij, Zijn kruis dragend, Jeruzalem verliet, de stad die haar Koning verworpen had! Hoe dikwijls had Hij haar kinderen willen bijeenbrengen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, maar zij hadden niet gewild (Luk. 13:34).

Nee, het was geen vreemd volk dat Hem had verworpen. Het was Zijn eigen volk, dat Hij uit Egypte had verlost en eeuwenlang met liefde had gedragen. Het waren de Zijnen, die Hem niet hadden aangenomen (Joh. 1:11). Hij had hun altijd het goede bewezen, maar zij hadden Zijn liefde met haat beantwoord en Hem een kruis gegeven als bewijs van verwerping (Ps. 109:5).

Hoe diep moet de afwijzing van de kant van Zijn volk Hem hebben gekwetst!

Zo ging onze Heer, terwijl Hijzelf Zijn kruis droeg, Jeruzalem uit. Hij was verworpen door Zijn eigen volk, veracht door de Romeinen, verstoten uit de koninklijke stad. Achter Hem lag de verwerping en de hoon, voor Hem lag het vreselijke lijden van het kruis en van de dood. Hoewel de Verlosser precies wist wat Hem aan het kruis te wachten stond, vervolgde Hij moedig Zijn weg naar Golgotha. Zelfs op het laatste stuk van de kruisweg was het Zijn voedsel de wil te doen van Hem die Hem had gezonden en Zijn werk te volbrengen (Joh. 4:34). Hij stelde Zijn vertrouwen op Zijn God en maakte Zijn gezicht als hard gesteente (of: als een keisteen), want Hij wist dat Hij niet beschaamd zou worden (Jes. 50:7).

Gedurende Zijn hele leven had de Heiland de ziekten en de zwakheden gedragen van de mensen die Hem omringden (Matt. 8:17). Toen Hij uit het paleis van Pilatus kwam, droeg Hij een doornenkroon en een purperen gewaad (Joh. 19:5). Op het laatste stuk van de weg naar Golgotha droeg Hijzelf Zijn kruis. En in de drie uren van duisternis, hangend aan het kruis, droeg Hij onze zonden (1 Petr. 2:24).

Maar wanneer Hij zal terugkomen met macht en grote heerlijkheid, dan zal Hij als de Overwinnaar Zijn schoven dragen: de vrucht van de arbeid van Zijn ziel (Ps. 126:6). Op Zijn hoofd zullen vele diademen zijn, en op Zijn kleed en op Zijn heup zal de naam geschreven zijn: Koning der koningen en Heer der heren (Openb. 19:12, 16). Wat een plechtig moment zal dat zijn!

OPEN OGEN VOOR DE HEERE JEZUS

EEN WOORD VAN BEMOEDIGING OM NIETS TE ZOEKEN BUITEN CHRISTUS

Johan Schep

Wij volgen in dit artikel de geestelijke groei van de Emmaüsgangers (Luk. 24:13-35). Zoals de fles in de zee en de zee in de fles is, zo ben ik in Christus en Christus is in mij. Behalve het water waarmee de fles gevuld is, is er nog een oceaan van water om mij heen. Van mijzelf heb ik niets dan leegheid, en daarom moet ik altijd openstaan voor Zijn volheid. In Spreuken 4:23 lezen we: 'Bescherm uw hart boven alles wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven'. Wie ons door en door kent en ons onvoorwaardelijk liefheeft, is onze Maker (Jes. 54:5). Jezus is onze Schepper (Kol. 1:16). Bij Hem moet je eeuwig wezen.

Wij zien in Lukas 24:

1. *Een onwetend hart.* De Emmaüsgangers meenden dat Jezus dood was. Zij geloofden niet in het lege kruis en worstelden om Jezus te vertrouwen. Zo konden zij dagen doorwandelen, zonder ooit het geluk te vinden dat Jezus leeft! Maar Hij komt naar hen toe. Er is een groot verschil tussen een dode Jezus, die door de vrouwen werd gezalfd, en een levende Jezus die ons altijd kan dienen!
2. *Een ongelovig hart.* De Emmaüsgangers hadden het bericht gehoord dat Jezus niet meer in het graf was (Luk. 24:23-25). Zij waren traag van hart, doordat zij de Schriften en de profeten niet geloofden. Velen weten dat Jezus opgestaan is uit de dood, maar zij ontvangen geen zegen. Het openen van Gods Woord verspreidt licht, wij moeten het in het geloof omhelzen!
3. *Een brandend hart* (Luk. 24:32). Er is verschil tussen een brandend hart, dat na een poosje weer koud kan worden, en de heerlijke openbaring diep in mijn hart doordat Zijn opstandingsleven in mij woont (Rom. 8:11).
4. *Een bevredigd hart* (Luk. 24:36). Dat leefde ook bij Paulus. Zijn wens was Christus te kennen, en de kracht

van Zijn opstanding en de gemeenschap met Zijn lijden (Fil. 3:10). Dat was voorheen niet in hun gedachten, maar het veranderde door Zijn aanwezigheid. Jezus ging met hen de weg naar Emmaüs, en Hij kwam bij hen in huis. Later kwam de levende Heer bij hen in Jeruzalem.

Aan wie wil de Heere Jezus Zich openbaren?

We leren de volgende lessen in deze geschiedenis:

1. De Heere openbaart Zich aan gebrokenen van hart en verslagenen van geest (vgl. Jes. 57:15);
2. Zij hadden alles opgegeven en volgden met hun zwakheid en hun ongeloof tot het einde (Luk. 22:28-30). De Heere boven alles en allen;
3. Wij moeten overtuigd zijn van onze eigen traagheid en ons ongeloof. De Heere Jezus is altijd verlangend ernaar ons hart in bezit te nemen. Wij moeten niet rusten totdat de Heere Zich ook aan ons openbaart. Denk eens aan Jakob, die zei: 'Heere, ik laat U niet gaan, tenzij U mij zegent';
4. Het brandende hart kwam doordat de Schriften voor hen geopend werden. Hun Bijbel werd nieuw. Zij zagen wat zij eerder niet zagen. Zoals die Afrikaan, die zei nadat hij een Bijbel kreeg: Er is een Man in dit boek;
5. Geloof toch dat Jezus Zich heel graag aan ons bekend maakt. Anders is er gebrek aan vreugde en gebrek aan zegen. Zijn opstandingsleven is zo verschillend van Zijn leven vóór de dood. Hij wordt niet langer gekend naar het vlees, maar in de kracht van de Geest. Zij veranderden hierdoor: hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem!

Drie stadia

Wij hebben drie stadia afgelegd in deze studie:

1. Ken je het moment van het *bedroefde* hart, dat klaagt omdat het geen levende, dienende Heiland in het dagelijks leven kent en herkent?
2. Ken je het moment dat je ook *traag* bent om Zijn Woord en Zijn beloften te geloven en die in je eigen hart gelovig te beamen?
3. Ken je het moment dat je een *brandend* hart had en ook overliep van hemelse vreugde, terwijl dit later weer afkoelde? Laten wij bij het *bevredigde* hart blijven en leven vanuit onze positie in Christus. Dan houden we Zijn vreugde niet voor onszelf, maar gaan er overal van getuigen.

De vrucht van een bevredigd hart

Ondanks mijn falen, heb ik een inwonende Heer die de zonde overwint. Geen inwonende dood, maar een inwonend leven! In plaats van depressieve gedachten is mijn hart nu vervuld met Zijn hemelse vreugde, die mijn dagelijkse kracht is! Geloof van nu af aan de stelregel: ik kan zelf niet doen wat de Heere Jezus van mij verlangt, maar Hij wil het voor en door mij heen doen!

Gebod: O Heere, adem Uw tegenwoordigheid diep in ons hart, opdat U in en door ons mag schitteren!

HET BEGRIP OORLOG IN DE SCHRIFT

Gerard Kramer

De oorlog in Oekraïne laat ons dagelijks zien hoe verschrikkelijk een oorlog is. Er vallen doden en gewonden, en mensen worden beroofd van onderdak en voedsel. Dan rijst al snel de vraag: Hoe wordt in de Bijbel over oorlog gesproken?

Het Oude Testament

In het Oude Testament waren oorlogen niet uitsluitend negatief. Als God het leger van de farao heeft vernietigd, wordt Hij 'een Strijder' genoemd (Ex. 15:3). En er heeft zelfs een boek bestaan – dat verloren is gegaan –, dat de titel droeg: 'het boek van de oorlogen van de HEERE' (Num. 21:14). Maar dit betrof dan wel de oorlogen tegen de vijanden van Gods aardse volk. Het volk Israël heeft oorlog moeten voeren om het Beloofde Land in bezit te nemen en daarin stand te houden; zie het boek Jozua. Deze geschiedenis is een beeld van de geestelijke strijd van de christenen in deze tijd (Ef. 6).

Koning David kon later van God zeggen: 'Hij oefent mijn handen voor de strijd' (2 Sam. 22:35; Ps. 18:35). Toch is ook in het Oude Testament duidelijk dat oorlog op zichzelf iets verschrikkelijks is, een gevolg van de zondeval. In Psalm 46:9-10 staat dan ook, als een vooruitblik naar het Vrederijk: 'Kom, zie de daden van de HEERE, Die verwoestingen op de aarde aanricht; Die de oorlogen doet ophouden tot het einde der aarde, de boog breekt en de speer in stukken slaat, de wagens met vuur verbrandt'. Ja, dan zullen de volken 'hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaardopheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren' (Jes. 2:4).

Het Nieuwe Testament

Het Griekse woord voor 'oorlog' is *polemos*. Het verwante werkwoord 'oorlog voeren' is *polemeo*.

Letterlijk oorlog: negatief!

'U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; let op, wordt niet verschrikt, want dit <alles> moet gebeuren, maar het is nog niet het einde' (Matt. 24:6; vgl. Mark. 13:7; Luk. 21:9).

'... in de oorlog sterk werden, legers van vreemden op de vlucht dreven' (Hebr. 11:34).

'En wanneer zij (nl. de twee getuigen) hun getuigenis voleindigd zullen hebben, zal het beest dat uit de afgrond opstijgt, oorlog met hen voeren en hen overwinnen en hen doden' (Openb. 11:7).

'En er kwam oorlog in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, en de draak voerde oorlog en zijn engelen; en hij was niet sterk genoeg hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden' (Openb. 12:7-8).

'En de draak werd toornig op de vrouw en hij ging weg om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, hen die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben' (Openb. 12:17).

'En zij aanbaden de draak, omdat hij het gezag aan het beest had gegeven, en zij aanbaden het beest en zeiden: Wie is aan het beest gelijk, en wie kan er oorlog tegen voeren?' (Openb. 13:4).

'En hem werd gegeven oorlog te voeren tegen de heiligen en hen te overwinnen; en hem werd gezag gegeven over elk geslacht en volk en taal en natie' (Openb. 13:7).

'want het zijn geesten van demonen die tekenen doen en die uitgaan naar de koningen van het hele aardrijk, om hen te verzamelen tot de oorlog van de grote dag van God de Almachtige' (Openb. 16:14).

'Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen – want Hij is Heer van de heren en Koning van de koningen – en zij die met Hem zijn, geroepen en uitverkorenen en getrouwen' (Openb. 17:14).

'En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers verzameld om oorlog te voeren tegen Hem die op het paard zat en tegen zijn leger' (Openb. 19:19).

'En hij (d.i. de satan) zal uitgaan om de naties te misleiden die aan de vier hoeken van de aarde zijn, Gog en Magog, om hen tot de oorlog te verzamelen, en hun getal is als het zand van de zee' (Openb. 20:8).

Als vergelijking

'Of welke koning, die tegen een andere koning ten oorlog gaat trekken gaat niet eerst zitten beraadslagen of hij in staat is met tienduizend hem te ontmoeten die met twintigduizend tegen hem optrekt?' (Luk. 14:31).

'Immers, als de bazuin een onduidelijk geluid geeft, wie zal zich voor de oorlog gereed maken?' (1 Kor. 14:8).

'Van waar oorlogen en vanwaar twisten onder u? Is het niet hiervan: uit uw hartstochten, die in uw leden strijd voeren?' (Jak. 4:1).

'U begeert, en hebt niet; u moordt en u bent jaloers, en kunt niet verkrijgen, u twist en voert oorlog. U hebt niet, omdat u niet bidt' (Jak. 4:2).

'Bekeer u dan; maar zo niet, Ik kom spoedig naar u toe en Ik zal oorlog tegen hen voeren met het zwaard van mijn mond' (Openb. 2:16).

'En de gedaanten van de sprinkhanen waren aan paarden gelijk, toegerust tot de oorlog' (Openb. 9:7).

'het gedruis van hun vleugels was als gedruis van wagens met vele paarden die ten oorlog trekken' (Openb. 9:9).

Letterlijk oorlog: slechts eenmaal positief!

Er is slechts eenmaal in het Nieuwe Testament sprake van een rechtvaardige oorlog: 'En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij die daarop zit, heet Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid' (Openb. 19:11).

De Heer Jezus wordt hier gevolgd door hemelse legers op witte paarden, bekleed met wit, rein, fijn linnen (Openb. 19:14). Dat zijn al de hemelse heiligen, die met Hem zullen optrekken tegen de naties. De genadetijd is dan definitief voorbij! Wij mogen dan bijdragen aan de glorieuze overwinning van onze Heer en Heiland, Die aansluitend rechtvaardig zal gaan regeren in het Vrederijk.

HET BOEK JESAJA

DEEL 15 - DE HEILIGE VAN ISRAËL

Ger de Koning

Jesaja 37 - Hizkia en Jesaja

Verzen 1-7. Als koning Hizkia het verslag hoort, maakt grote verslagenheid zich van hem meester. Evenals de afgevaardigden dat hadden gedaan, scheurt hij zijn kleren (vers 1). Hij geeft uiting aan zijn smart en verootmoediging door een rouwgewaad aan te doen. Zo gaat hij het huis van de HEERE binnen om in zijn nood Gods aangezicht te zoeken. Hij voelt ook behoefte aan de steun van Jesaja en vraagt om zijn voorbede. Het antwoord dat Jesaja geeft, is bemoedigend. Hij hoeft niet eerst te bidden, want de HEERE heeft hem al een woord voor Hizkia gegeven.

Verzen 8-13. Nog een keer probeert de koning van Assyrië het verzet van Hizkia te breken. Hij gaat nu een stap verder dan de vorige keer en beschuldigt God ervan dat Hij Hizkia bedriegt. De dwaas zal spoedig het verschil leren kennen tussen de dode afgoden van de heidenen en de levende God op Wie Hizkia vertrouwt.

Verzen 14-20. Hizkia gaat naar het huis van de HEERE om zelf zijn nood aan de HEERE voor te leggen. Hij maakt zijn probleem tot een probleem van de HEERE. Het gebed dat Hizkia uitspreekt, is een van de mooiste uitingen van een bezwaard hart die we opgetekend vinden in de Schrift. Zijn gebed is kort en doelgericht.

Verzen 21-35. In deze verzen lezen we het antwoord van de HEERE. Eerst spreekt Hij over Assyrië (verzen 21-29). Dat doet Hij in de vorm van een spotlied. Hij degradeert de machtige koning van Assyrië tot slechts een werktuig in Zijn hand. Daarna spreekt Hij tot Hizkia (verzen 30-35) en belooft hem een teken van bevrijding.

Verzen 36-38. De bevrijding komt van de HEERE Zelf. Hij doodt in de volgende nacht 185.000 man in het legerkamp van Assyrië (vgl. Jes. 31:8a). Daarna doodt de levende God de koning zelf, terwijl hij zich in Ninevé neerbuigt voor zijn dode afgod. Dit is wat je wel 'de ironie van God' kunt noemen.

Jesaja 38 - Ziekte en genezing van Hizkia

Verzen 1-3. In de dagen van de inval van de koning van Assyrië in Juda en zijn belegering van Jeruzalem, waarover we hebben gelezen in de vorige twee hoofdstukken, wordt Hizkia ernstig ziek. Jesaja moet hem zelfs melden dat hij zal sterven en dat hij met het oog op zijn dood bepaalde zaken moet regelen voor zijn huis. Hij bidt hierover tot de HEERE. Hoewel zijn gebed geen duidelijke vraag om verlenging van zijn leven bevat, weet de HEERE wat het hart van Hizkia bezighoudt.

Verzen 4-8. Jesaja brengt Hizkia het antwoord van de HEERE op zijn gebed. Hizkia krijgt vijftien jaar extra. Ook bevestigt de HEERE de toezegging dat de koning van Assyrië de stad niet in handen zal krijgen. In het teken dat de HEERE toezegt als bewijs dat Hij zal doen wat Hij heeft gezegd, gaat Hij tegen de natuurwetten in. Zo zal de HEERE de ziekte van Hizkia tegen de natuur in genezen.

Verzen 9-22. Hizkia ondergaat zijn ziekte en genezing als komend uit de hand van de HEERE. Het heeft hem in diepe oefeningen gebracht. Hij voelt er behoefte aan deze oefeningen op te schrijven. Hierin herkennen we veel van wat we in het boek Psalmen lezen over de gevoelens van het gelovige overblijfsel dat in de eindtijd in grote nood is.

We horen de Geest van Christus spreken, Die Zich met het gelovig overblijfsel verbindt en Die ook in Hizkia werkt. Het lijden van Hizkia is ook het lijden van het overblijfsel in de Grote Verdrukking, waarvan zij erkennen dat die verdrukking over hen komt vanwege hun zonden.

Jesaja 39 - Het gezantschap uit Babel

Inleiding. In het tweede hoofddeel van het boek Jesaja, Jesaja 40-66, zijn we niet meer in de dagen van Hizkia en de Assyriërs, maar in de dagen dat Israël in de Babylonische ballingschap verkeert en wel tegen het einde daarvan. Met het oog daarop moet eerst in vervulling zijn gegaan wat in Jesaja 39 wordt aangekondigd. Jeruzalem moet verwoest zijn en alle schatten en heel het volk van Juda moeten zijn weggevoerd naar Babel.

Verzen 1-2. De koning van Babel, het rijk dat in de dagen van Hizkia nog onbeduidend was, heeft van de ziekte en de genezing van Hizkia gehoord. Daarom laat hij een brief en een geschenk bij hem bezorgen. Hizkia gaat met deze brief niet de tempel in om hem aan de HEERE voor te leggen (vgl. Jes. 37:14). Hij voelt zich door dit bezoek gevleid en 'showt' zijn bezoekers al zijn schatten.

Verzen 3-4. Hizkia vergeet dat hij alles aan de HEERE te danken heeft. Daarom komt Jesaja met enkele vragen naar hem toe. De vragen van Jesaja dringen niet door tot zijn geweten. De geest van het gezantschap uit Babel hangt nog om hem heen. Dat maakt hem ongevoelig voor het feit dat in de profeet in werkelijkheid de HEERE tot hem komt en spreekt. Babel betekent 'verwarring'. Het stelt symbolisch de christenheid voor als een systeem dat wil heersen. We zien dat in het grote Babylon, de rooms-katholieke kerk.

Verzen 5-8. Jesaja zegt namens de HEERE koning Hizkia het oordeel aan voor wat hij heeft gedaan. Alles wat het gezantschap heeft gezien, zal naar Babel worden weggevoerd.

HET JUK, HET KRUIS, EN DE DOORN IN HET VLEES

MATTHEÛS 12:29-30; LUKAS 14:27; 2 KORINTHE 12:7-9

Peter Cuijpers

Ben jij al een discipel van de Heer Jezus? Als je dit volmondig met 'ja' kunt beantwoorden, dan is dit artikel voor jou geschreven. Discipelen van de Heer Jezus hebben namelijk ook met twee van de bovengenoemde voorwerpen te maken: het juk van de Heer Jezus, en het kruis. Gelukkig hebben we niet allemaal last van een doorn in het vlees, maar wat niet is kan nog komen!

Het juk

In Mattheüs 11:29-30 spreekt de Heer Jezus over 'Zijn juk'. De toespeling van de Heer op een juk werd goed begrepen door Zijn toehoorders. Dit houten frame dat de ossen tijdens het werk met elkaar verbond, was hun volkomen vertrouwd. In de Bijbel wordt het juk ook gebruikt als beeldspraak voor de onderwerping aan de Mozaïsche wet en de verplichting om die na te leven (zie Hand. 15:10). In Mattheüs 11 betekent het juk de dienst aan God in de breedste zin van het woord. Door het juk werden de ossen aan elkaar verbonden om samen de ploeg te trekken. De nek van de os werd door het juk neergedrukt en hij had altijd de neiging zich ervan terug te trekken.

Dienstknechten van God worden vergeleken met dorsende ossen (1 Kor. 9:9-10). Eenieder die zich voor de Heer inzet, voelt een zekere druk. De mens voelt zich onder een juk niet vrij, omdat het ingaat tegen de eigen wil; en daartegen verzet zich onze oude natuur. Toch roept de Heer ons ertoe op Zijn juk op ons te nemen, maar Hij zegt erbij dat Zijn juk *zacht* is. Het is zacht in vergelijking met de dienst aan de zonde, want de zonde is een wrede meester. Het is ook zacht vergeleken met de zware last van de Mozaïsche wet. Christus is geen harde meester, die de zweep hanteert en Zijn 'ossen' daarmee aandrijft. Integendeel, Hij is zachtmoedig en nederig van hart. Wie zich aan Hem onderwerpt, zal ervaren dat Zijn juk zacht is en dat Zijn last licht is.

Het kruis

Het tweede voorwerp waarmee een discipel van Christus te maken krijgt, is het kruis. Het kruis spreekt van verwerping en lijden. In dit opzicht was het kruis van de Heer Jezus uniek, maar de discipel van Christus heeft ook een kruis. En dit is niet het leed waarmee mensen vaak te maken hebben, zoals het gezegde luidt: *'Ieder huisje heeft zijn kruisje'*; want achter iedere deur verschuilt zich persoonlijk leed. Zeker, elk huis heeft te maken met persoonlijk leed, maar het kruis van een christen is iets anders. Het kruis waarover wij het

hebben, spreekt van verwerping en van lijden van de kant van mensen, die het christendom vijandig gezind zijn. Het is de weerspiegeling van het kruis van Christus in het leven van de discipel. Een kruisdrager wist dat hij op weg was om te *sterven*. Het kruis van een discipel van Christus heeft dan ook alles te maken met de *dood*:

- wij zijn gestorven aan de zonde;
- gestorven aan de wet;
- gestorven aan onszelf;
- en gestorven aan de wereld.

De vijandige wereld die onze Heer en Heiland heeft gekruisigd, heeft voor kruisdragers afgedaan. Want ook al is de Heer verheerlijkt in de hemel, deze wereld verwerpt Hem nog steeds. En wie met Hem is verbonden, zal ook door haar verworpen worden. Paulus zegt: *'Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld'* (Gal. 6:14). De schaduw van het kruis van Christus valt op iedere discipel van Hem en brengt vervolging en lijden met zich mee. Nu valt dit hier vaak wel mee, maar ook in de zgn. beschaafde westerse wereld ervaren Bijbelgetrouwe christenen dat ze steeds meer in een hoekje worden gedrukt en buiten de maatschappij komen te staan. Voor de eerste christenen was het kruis geen gouden of zilveren sieraad, dat aan een ketting om de hals hing. Voor hen was het kruis niet alleen een symbool, maar een realiteit in het dagelijks leven.

Jezus confronteerde de mensen met Zijn uitspraken. Wat denk je van de volgende uitspraak van de Heer: *'En wie zijn kruis niet draagt en achter Mij aan komt, kan geen discipel van Mij zijn'* (Luk. 14:27)? Het is eigenlijk een simpele optelsom: kruis dragen + volgen = een discipel van Jezus. Er waren in de dagen van de Heer Jezus veel mensen die met Hem meetrokken. In Lukas 14:25-27 maakt Hij echter op confronterende wijze duidelijk dat Hij geen meelopers in Zijn gevolg wil hebben, maar discipelen.

'Er is geen gekroonde in de hemel, die hier op aarde geen kruisdrager is geweest' (C.H. Spurgeon).

De doorn in het vlees

Doornen zijn een vrucht van de vervloekte aarde (Gen. 3:17-19). Toen de Romeinse soldaten spottend een doornenkroon op het hoofd van de Heer Jezus drukten, waren zij zich niet ervan bewust dat zij hiermee in beeld brachten dat Christus op het kruis tot een vloek zou worden. Maar God zij dank: Door het kruis is ieder die in Hem gelooft, met God verzoend. De vloek van de wet die op ons rustte, is voorgoed verdwenen (Gal. 3:13).

De Bijbel begint met de vervloeking van de aarde en eindigt met de belofte van een nieuwe aarde. Doornen komen voort uit een vervloekte aarde, en zijn het gevolg van de

zondeval van de mens. Door het kruis van Golgotha is het zonde-probleem eens en voor altijd opgelost. Op de nieuwe aarde is er straks geen zondaar meer te vinden! Of er dan nog doornen zullen zijn? Dit valt te betwijfelen, want doornen en distels horen bij een vervloekte aarde, bij de eerste dingen die voorbij zullen gaan.

Ook de apostel Paulus kreeg te maken met een doorn, niet letterlijk maar figuurlijk. Hij kreeg een doorn in het vlees, opdat hij zich niet zou verheffen (2 Kor. 12:7). Menig christen moet zo'n doorn verdragen. Dit kan te maken hebben met een lichamelijke of een geestelijke aandoening, maar het kunnen ook bepaalde moeilijke omstandigheden zijn.

Een doorn is scherp. We hebben allemaal wel eens te maken gehad met een doorn of een splinter in onze vinger. Als die niet snel wordt verwijderd, doet dit pijn en veroorzaakt constant irritatie en overlast. Maar een doorn is soms nodig om ons nederig en afhankelijk te houden; ons hart is immers van nature geneigd om *trots* te zijn. Geestelijke arrogantie was een kenmerk van de farizeeën. Daarom zei Jezus: *'Leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart'* (Matt. 11:29). Trots is een ernstig kwaad voor een christen; en sommigen zijn wat dat betreft hardleers. Daarom is een doorn soms nodig om ons voor dit kwaad te behoeden.

Paulus ondervond veel last van de doorn in zijn vlees, want die hinderde hem in zijn dienst voor de Heer. Hij smeekte Hem dan ook tot driemaal toe om de doorn, deze engel van de satan, weg te nemen. En dat mogen wij ook doen! Maar wat als de doorn niet van ons wordt weggenomen? Wat niet wordt weggenomen, moeten we verdragen. En als we iets moeten verdragen, geeft God ons daartoe ook de nodige genade. Toen Paulus zei dat God *'alle'* dingen doet meewerken ten goede voor hen die Hem liefhebben (Rom. 8:28), was daar óók de doorn bij inbegrepen. Zelfs een doorn in het vlees gebruikt God tot zegen voor onszelf en voor anderen.

Het juk, het kruis en de doorn. Alle drie zijn voor het vlees pijnlijk en onaangenaam. Hoe knellend, pijnlijk en irritant deze dingen ook kunnen zijn, we worden ertoe opgeroepen ons hiertegen niet te verzetten maar ons eraan te onderwerpen. Die oproep vraagt veel van ons, maar wees getroost: God, onze hemelse Vader, is een Landman die als niemand anders weet hoe Hij het snoeimes moet gebruiken. Ook al begrijpen wij Zijn handelen met ons niet altijd, één ding mogen wij weten: Zijn genade geeft ons kracht om het juk te verdragen, het kruis te dragen en over de doorn in het vlees niet te klagen.

REPLY

JEZUS VOOR KAJAFAS

Hugo Bouter

Vraag

Waarom zegt de Heer Jezus tegen Kajafas dat hij van nu aan de Zoon des mensen zal zien verschijnen op de wolken van de hemel (zie Mattheüs 26:59-66)? Ik begrijp niet dat de Heer dat juist op dat ogenblik tegen Kajafas zegt. Wat is de bedoeling daarvan?

Antwoord

Als je goed leest, zie je dat de Heer in Mattheüs 26 eerst wijst op Zijn verheerlijking aan Gods rechterhand in de hemel en daarna pas op Zijn wederkomst, Zijn verschijning met de wolken van de hemel. De Heer attendeert Kajafas en de Joodse Raad in feite op twee aspecten van Zijn Messiaanse heerlijkheid, zoals die in het Oude Testament al waren voorzeggd, en wel in Psalm 110:1vv. en Daniël 7:13-14.

In Psalm 110 gaat het om Zijn heerlijkheid als de grote Priester-Koning volgens de orde van Melchisedek (zie Gen. 14:18-20 en de verwijzingen naar hem in Hebr. 7 tot 10). Christus' priesterschap en koningschap zullen worden gezien bij Zijn verschijning in heerlijkheid, wanneer Hij het overblijfsel van Zijn volk zegenend tegemoet zal treden

en God de eer zal geven voor Israëls verlossing van al zijn vijanden. De vijanden zullen volgens Psalm 110 als een voetbank voor Zijn voeten worden gelegd.

Maar wij als gelovigen van de nieuwe bedeling hoeven niet hierop te wachten om Hem te kunnen zien, want wij zien Hem nu al met het oog van het geloof (Hebr. 2:9). Hij is immers gekroond met eer en heerlijkheid als onze grote Priestervorst, terwijl Hij de Bedienaar is van het hemelse heiligdom. In die hoedanigheid vervult Hij op volmaakte wijze het werk van de priester Aäron en geeft Hij ons als priesterzonen op grond van de waarde van Zijn bloed vrijmoedigheid om in te gaan in het heiligdom en tot God te naderen met onze geestelijke lofoffers (Hebr. 10:19; 13:15).

Het gaat hier dus niet alleen om Kajafas zelf, het 'u' is steeds in het meervoud gesteld. Wij als christenen mogen 'van nu aan' de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht, d.i. God in Zijn hemelse majesteit. Maar het is een 'zien' met het geloofsoog. Straks volgt de tweede fase, waarbij Hij het oordeel zal voltrekken aan Zijn haters, zoals hier wordt beschreven door de Heer Zelf: 'U (meervoud) zult de Zoon des mensen zien komen op de wolken van de hemel' (Matt. 26:64; vgl. 24:30).

De verschijning van de Heer is ook een belangrijk aspect van Zijn Messiaanse heerlijkheid, en ze was al aangekondigd door de profeet Daniël in het visioen van de Mensenzoon, die voor de Oude van dagen wordt geleid en van Hem heerschappij en eer en koninklijke macht ontvangt over alle volken, naties en talen (Dan. 7:13-14). Dat is Zijn komst in heerlijkheid met de wolken van de hemel, waarbij elk oog Hem zal zien, ook zij die Hem doorstoken hebben (Openb. 1:7). Israël zal dan over Hem – de Doorstokene – weeklagen, zoals door Zacharia is voorzeggd (Zach. 12:10-14). Dat is voor hen de Grote Verzoendag, en daarna zal het Vrederijk aanbreken.